

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر سرمایه گذاری بخش گردشگری و مقایسه شیوه های تأمین مالی سرمایه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه نظام تأمین مالی در ایران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

نعمت قفلیچی - عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد و حسابداری واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد

خلاصه مقاله:

صنعت توریسم به دلیل کسب درآمد ارزی، ایجاد اشتغال مستقیم و غیر مستقیم و ایجاد ارزش افزوده، از اهمیت بسزایی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه دارد برخوردار است. طبق داده های آماری مرکز آمار ایران در سال 1378، 49 درصد خانوارهای ایرانی حداقل یک بار در سال مسافرت میکنند (گردشگران داخلی) و سالانه در حدود 2 میلیون گردشگر خارجی از ایران با اهداف تفریحی، تجاری و بازدید از اقوام و ... بازدید میکنند. افزایش تعداد گردشگران داخلی و خارجی، نیازمند سرمایه گذاری مناسب در ایجاد اقامتگاه های مناسب، مکان های تفریحی، رستوران ها و هتل ها و بخشهای بازرگانی میباشد. هدف از این مطالعه آن است که اول این که، عوامل موثر بر سرمایه گذاری در بخش گردشگری را شناسایی نماید، دوم این که انواع روشهای تأمین منابع مالی سرمایه گذاری، مقایسه و اثرات آنها مورد ارزیابی قرار گیرد. براساس مبانی نظری، کلاسیک سرمایه گذاری تابعی از نرخ بهره است که با افزایش نرخ بهره، سرمایه گذاری کاهش مییابد. براساس الگوی کینزی و اصل شتاب کلارک، سرمایه گذاری تابعی از ارزش افزوده و تغییر در ارزش افزوده میباشد. به عبارت دیگر در صورتی که وضعیت ارزش افزوده بخش مناسب باشد، حتی اگر نرخ بهره افزایش یابد، ممکن است سرمایه گذاری افزایش یابد. در این مطالعه با استفاده از روش اقتصاد سنجی، سرمایه گذاری تابعی از ارزش افزوده بخش گردشگری و اعتبارات بانکی در نظر گرفته شده است (در طی دوره 1350-1387) نتایج نشان میدهد که ارزش افزوده بخش گردشگری و تسهیلات بانکی اعطایی به بخش خدمات تاثیر مثبت و معنی داری بر سرمایه گذاری در این بخش دارد ولی نرخ بهره تاثیر معنی داری بر سرمایه گذاری بخش ندارد. در ایران با توجه به این که نرخ بهره به صورت ثابت و پایین تر از مکانیزم بازار و بر اساس شورای پول و اعتبار (و نه مکانیزم بازار) تعیین می گردد و لذا نوسانات سرمایه گذاری بانرخ بهره قابل توجه نیست. در قسمت دیگری از تحقیق در یک الگوی فرضی روشهای مختلف تأمین سرمایه برای ساخت هتل ها و مکان های تفریحی با نرم افزار COMFAR بررسی میگردد روشهای مختلف تأمین سرمایه شامل استفاده از تسهیلات بانکی (نرخ بانکی 8% برای وجوه اداره شده، 12% برای بانکهای دولتی، 23% برای بانکهای خصوصی)، تسهیلات ارزی با نرخ بهره 10% و منابع بخش خصوصی میباشد. نتایج نشان میدهد که تأمین منابع در روشهای مختلف بستگی به نرخ بهره سیستم مورد نظر دارد ولی در بخش ارزی میتواند بر سرمایه گذاری بسیار اثر گذار باشد. در این مقاله با چند سناریوی مختلف ابعاد نوسانات نرخ ارز و نوسانات آن و بازپرداخت تسهیلات بررسی میگردد. نتایج نشان میدهد که اگر نرخ ارز به 2200 ریال افزایش یابد NPV طرح فرضی منفی میشود. پیشنهاد میگردد که پیش بینی های مناسب در قوانین و مقررات پرداخت تسهیلات ارزی در خصوص اثرات نوسانات نرخ ارز دیده شود تا از این طریق ریسک سرمایه گذاری در بخش کاهش یابد

کلمات کلیدی:

گردشگری (Tourist)، سرمایه گذاری (Investment)، اعتبارات (Credit)، نرخ ارز (Comfar)، کامفار (Exchange - Rate)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/97669>

